

רשומות

קובץ התקנות

11 בפברואר 1954

425

ח' באדר א' תשי"ד

עמוד

444	תקנות לביצוע אמנת האג (הפרוצדורה האזרחית), תשי"ד—1954
451	תקנות המכס (תיקון), תשי"ד—1954
452	תקנות המסים (גביה) (תיקון), תשי"ד—1954
454	תקנות מודדים (תיקון), תשי"ד—1954
455	תקנות הדיג (תיקון מס' 2), תשי"ד—1954
456	החלטת הכנסת בדבר הגדלת מסי מכס
456	צו הענקת סמכויות מאסר לשומרי נמל חיפה, תשי"ד—1954
457	צו מס מסוייג ומס מותרות (סחורות טעונות מס) (תיקון מס' 3), תשי"ד—1954
458	צו מס מסוייג ומס מותרות (הטלת מס על מלאי), תשי"ד—1954
458	צו הפיקוח על המזונות (חמאת, יבוא), תשי"ד—1954
459	צו הקנייה מס' 570

מדור לשלטון מקומי

460	צו המועצות המקומיות (מועצה אזורית נחל שורק) (תיקון), תשי"ד—1954
460	חוק עזר לבני ברק (היטל לצרכי סעד), תשי"ד—1954

425

הג' א"ת תש"ח כ"א חשוון ה'תש"ח
2 י"א, חשוון ה'תש"ח. ו'ט"ו, ו'ק' 24

תקנות לביצוע אמנת האג בדבר הפרוצדורה האזרחית

111/ ת"ת. 174, 175

בתוקף סמכותי לפי סעיף 19 לפקודת הרושמים, 1936, סעיף 22 (1) לפקודת בתי המשפט, 1940, סעיף 28 לפקודת בתי משפט השלום, 1947, וסעיף 10 (א) לפקודת בתי משפט (הוראות מעבר), תש"ח—1948, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי החוק, אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: מבווא

1. בתקנות אלה —

הגדרות

„אמנת האג“ או „האמנה“ — האמנה בדבר הפרוצדורה האזרחית שנחתמה בהאג ביום 17 ביולי 1905, שמדינת ישראל הצטרפה אליה ביום כ' באדר תשי"ב (17 במרס 1952) ושהיא בת-תוקף לגבי ישראל מיום כ"א באייר תשי"ב (16 במאי 1952);¹

„מדינה בעלת אמנת האג“ או „מדינה בעלת האמנה“ — אחת המדינות המפורטות בתוספת; „הרשות המבקשת“ — נציג דיפלומטי או קונסולרי של מדינה בעלת האמנה המשמש בתפקידו בישראל;

„רשות שיפוטית“ — כל בית משפט או בית דין בישראל;

„הרשות המתבקשת“ — הרשות השיפוטית שבתחום שיפוטתה נמצא מקום מושבו או מקום מגוריו של האדם שיש למסור לו מסמך;

„מסמך משפטי“ — כהגדרתו בתקנות הדיון האזרחי, 1938;²

„מסמך משפטי חיצוני“ — מסמך בעל משמעות משפטית הקודם לפתיחת הליכים משפטיים או המתכוון למנוע הליכים משפטיים או לשמור על זכות קיימת, ושדיני הארץ שנעשה בה מחייבים שיערך על ידי בעל כהונה משפטית, או שיימסר באמצעותו, או שהמסירה באמצעותו מקנה לפי דיני אותה ארץ תוקף יתר למסירה או לנאמר באותו מסמך או בחלק ממנו;

„מסמך“ — מסמך משפטי ומסמך משפטי חיצוני;

„היועץ המשפטי לממשלת ישראל“ — לרבות בא כוחו או נציגו וכל מי שהיועץ המשפטי לממשלת ישראל ייפה את כוחו לענין תקנות אלה.

174, 175, 176

174, 175, 176

2. תקנות אלה כוחן יפה לגבי ענינים אזרחיים או מסחריים בלבד.

הענינים שעליהם חלות התקנות

3. תקנות אלה לא יגרעו מכוחן של תקנות אחרות, אך יחולו על אף האמור בכל תקנה אחרת.

תחולת התקנות

פרק שני: מסירת מסמכים

4. (א) בקשה למסור בישראל מסמך שנעשה באחת המדינות בעלות האמנה תוגש על ידי הרשות המבקשת ליועץ המשפטי לממשלת ישראל ויצורף לה המסמך.

בקשה למסירת מסמך בישראל

(ב) בבקשה יציגו: שם הרשות שהיא מקור המסמך המועבר, שמותיהם ותיאורם של הצדדים למסמך, מענו של האדם שהמסמך נועד לו ומהותו של המסמך.

5. (א) הובע בבקשה כאמור הרצון להודקק לדיני ישראל בדבר מסירת מסמכים

תרגום המסמך

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 623, עמ' 233.
² ע"ר 1940, תוס' 1 מס' 1032, עמ' 115.
³ ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1612, עמ' 224.
⁴ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 7, עמ' 17.
⁵ י"פ 323, תשי"ד, עמ' 269.
⁶ ע"ר 1938, תוס' 2 מס' 755, עמ' 95.

משפטיים, או לדרך מיוחדת של מסירה, יצורף לבקשה תרגום המסמך, לשפה העברית מאומת על ידי הרשות המבקשת על ידי מי שרשאי לאמת תרגומים בישראל.

481'44, 45

(ב) לא יידרש תרגום כאמור אם קיים הסכם בין מדינת ישראל לבין המדינה המבקשת שמסמכים הערוכים בשפת אותה מדינה יימסרו בלשונם, או אם תורגם המסמך לשפה אחרת שהוסכם עליה בין מדינת ישראל לבין המדינה המבקשת והתרגום אומת, על ידי הרשות המבקשת או על ידי מי שרשאי לאמת תרגומים בישראל.

6. הבקשה תועבר על ידי היועץ המשפטי לממשלת ישראל לרשות המתבקשת לשם ביצוע המסירה.

העברת המסמך לרשות המתבקשת

7. (א) היועץ המשפטי לממשלת ישראל רשאי לסרב להעביר מסמך לרשות המתבקשת, אם הוא סבור שמסירתו עלולה לפגוע בריבונותה של מדינת ישראל או בבטחונה. (ב) החליט היועץ המשפטי לממשלת ישראל מאחד הטעמים האמורים שאין להעביר את המסמך, יחזירו לרשות המבקשת ויודיע לה על הטעם לסירוב.

אימתי מסכים למסור מסמך

8. (א) לא הובע בבקשה הרצון שיש להודק לדיני ישראל בדבר מסירת מסמכים משפטיים, או לדרך מיוחדת של מסירה, יוצע לאדם שלו נועד המסמך, לקבלו מרצון ולאשר את הקבלה בחתימתו.

מסירה ללא כפייה

(ב) לא הסכים האדם שלו נועד המסמך לקבלו מרצון ולאשר את הקבלה, ונתמלאו לגבי המסמך התנאים הנקובים בתקנה 5, תבוצע המסירה כאמור בתקנה 10.

9. הובע בבקשה הרצון שיש לבצע את המסירה בדרך מיוחדת ואין המסירה בדרך המיוחדת בניגוד לדיני ישראל — תבוצע המסירה כמבוקש.

מסירה בדרך מיוחדת

10. (א) פרט לאמור בתקנות 8 ו-9, תבוצע המסירה בהתאם לתקנות הדיון האזרחי, 1938.

מסירה רגילה

(ב) הומצא המסמך הנועד למסירה בטופס אחד, יידרש האדם שלו נועד המסמך, למרות האמור בתקנה 36 לתקנות הדיון האזרחי, 1938, לאשר את קבלת המסירה בחתימתו על גבי כתב אישור שצוינו בו שם הרשות שהיא מקור המסמך, שמותיהם ותיאורם של הצדדים למסמך, מענו של האדם שהמסמך נועד לו ומהותו של המסמך.

11. (א) הרשות השיפוטית תעביר ליועץ המשפטי לממשלת ישראל אחד מאלה:

אישור מסירה

- (1) אישור הקבלה חתום על ידי האדם שלו נועד המסמך, נושא תאריך ומאומת;
- (2) תעודת אישור של הרשות השיפוטית על המסירה, דרכה ותאריכה;
- (3) תעודה של הרשות השיפוטית על אי-מסירה בציון הסיבה שמנעה את המסירה.

(ב) הומצא המסמך הנועד למסירה בשני טפסים — יהיו האישור או תעודת האישור ערוכים על גבי אחד הטפסים או מצורפים אליו.

(ג) בוצעה המסירה בדרך מיוחדת, יצורף לאישור או לתעודת האישור חשבון ההוצאות המיוחדות שנגרמו עקב ביצוע המסירה בדרך המיוחדת.

12. היועץ המשפטי לממשלת ישראל יעביר לרשות המבקשת את האישור, את תעודת האישור או את תעודת אי-המסירה, כאמור בתקנה 11, וכן את חשבון ההוצאות המיוחדות שנגרמו עקב ביצוע המסירה בדרך מיוחדת.

העברת האישור לרשות המבקשת

13. מסירתו של מסמך בישראל לפי תקנות אלה וכל פעולה הקשורה בה לא יהיו טעונים, אם, אגרה או תשלום הוצאות, פרט להוצאות המיוחדות שנגרמו עקב מסירה בדרך מיוחדת.

פטור מהוצאות

14. רצה אדם למסור מסמך שנעשה בישראל לאדם במדינה בעלת האמנה, יגיש בקשה על כך ליועץ המשפטי לממשלת ישראל ויצרף אליה את המסמך.

בקשה
למסירת מסמך
בחוץ לארץ

15. (א) לא נערך המסמך האמור בתקנה 14 בשפת המדינה המתבקשת או בשפה שהוס' כם עליה בין מדינת ישראל לבין המדינה המתבקשת לענין מסירת מסמכים לפי האמנה — יצרף המבקש תרגום המסמך לאחת השפות האמורות.

תרגום המסמך
ואימותו

מס' 4817

(ב) במקום התרגום האמור רשאי המבקש, בהסכמת היועץ המשפטי לממשלת ישראל, להפקיד סכום כסף או ליתן ערבות לבטחון הוצאות התרגום והוצאות אימותו במדינה המתבקשת.

ערבות
להוצאות
מיוחדות

16. המבקש יפקיד סכום כסף או יתן ערבות, לפי שורה היועץ המשפטי לממשלת ישראל, לבטחון ההוצאות העוללות להיגרם במדינה המתבקשת עקב ההזדקקות לשירותו של בעל כהונה משפטית שאינו עובד אותה מדינה, ואם ביקש שמסירת המסמך כאמור בתקנה 14 תיעשה בדרך מיוחדת, יפקיד סכום כסף או יתן ערבות כאמור, לבטחון ההוצאות המיוחדות העוללות להיגרם על ידי המסירה בדרך המבוקשת.

17. אישר היועץ המשפטי לממשלת ישראל את הבקשה שהוגשה כאמור בתקנה 14, יעביר את המסמך למשרד החוץ שיעבירו לנציג הדיפלומטי או הקונסולרי המוסמך של ישראל לשם ביצוע המסירה.

העברת המסמך
למשרד החוץ

פרק שלישי: בקשות חיקור-דין (Commissions rogatoires)

18. בקשת חיקור-דין לביצוע פעולת חקירה משפטית או פעולה משפטית אחרת, הבאה מרשות שיפוטית של מדינה בעלת האמנה והמופנית לרשות שיפוטית בישראל, תוגש על ידי הרשות המבקשת ליועץ המשפטי לממשלת ישראל.

הגשת בקשת
חיקור-דין
בחוץ לארץ

19. בקשת חיקור-דין שלא נערכה בעברית או בשפה שהוסכם עליה בין מדינת ישראל לבין המדינה המבקשת לענין בקשות כאלה לפי האמנה — יצורף לה תרגום לשפה העברית שאומת על ידי הרשות המבקשת או על ידי מי שרשאי לאמת תרגומים בישראל.

תרגום בקשת
חיקור-דין

20. (א) היועץ המשפטי לממשלת ישראל יעביר בקשת חיקור-דין לרשות השיפוטית שאליה הופנתה.

העברת בקשת
חיקור-דין
לרשות
המוסמכת

(ב) לא היתה הרשות השיפוטית שאליה הופנתה בקשת חיקור-דין מוסמכת לקיים אותה ויש רשות שיפוטית אחרת המוסמכת לכך, וכן אם לא פורש בבקשה שם הרשות השיפוטית — יעביר היועץ המשפטי לממשלת ישראל, על דעת עצמו, את הבקשה לרשות השיפוטית המוסמכת וידוע על כך לרשות המבקשת.

(ג) קיבלה רשות שיפוטית בקשת חיקור-דין והחליטה שביצועה הוא בסמכותה של רשות שיפוטית אחרת — תעביר את הבקשה, על דעת עצמה, לאותה רשות שיפוטית ותודיע על כך ליועץ המשפטי לממשלת ישראל והוא יעביר את ההודעה לרשות המבקשת.

21. (א) היועץ המשפטי לממשלת ישראל רשאי לסרב להעביר בקשת חיקור-דין לרשות שיפוטית מטעמים אלה:

אימתי מסריכים
לבצע בקשת
חיקור-דין

(1) לא נקבעה אמיתות בקשת חיקור-הדין;

(2) אין ביצוע בקשת חיקור-הדין בגדר סמכותה של שום רשות שיפוטית בישראל;

(3) הוא סבור שביצוע בקשת חיקור-הדין עלול לפגוע בריבונותה של מדינת ישראל או בבטחונה.

(ב) החליט היועץ המשפטי לממשלת ישראל שאין להעביר את בקשת חיקור-הדין לרשות השיפוטית מאחד הטעמים האמורים בתקנת משנה (א), יחזירה לרשות המבקשת ויודיע לה על טעם הסירוב.

אמצעי כפיה

22. בביצוע בקשת חיקור-דין תודק הרשות השיפוטית לאותם אמצעי הכפיה שמזדקקים להם בביצוע פעולה דומה בישראל.

ביצוע בקשת חיקור-דין בדרך מיוחדת

23. נתבקשה הרשות השיפוטית לבצע בקשת חיקור-דין בדרך מיוחדת, ואין הביצוע בדרך המיוחדת בניגוד לדיני ישראל, תבוצע הבקשה כמבוקש.

מקום ומועד לביצוע בקשת חיקור-דין

24. ביקשה הרשות המבקשת שיודיעו לה על המקום והמועד לביצוע בקשת חיקור-דין, למען אפשר לבעל הדין להיות נוכח, תשלח הרשות השיפוטית הודעה על כך לרשות המבקשת זמן מתקבל על הדעת לפני ביצוע הבקשה.

פסוק מהוצאות

25. ביצוע בקשת חיקור-דין לפי תקנות אלה וכל פעולה הקשורה בה לא יהיו טעונים מס, אגרה או תשלום הוצאות, פרט לשכר טרחת עדים ופרט להוצאות המיוחדות שנגרמו עקב הביצוע בדרך מיוחדת.

אישור על ביצוע בקשת חיקור-דין

26. (א) בוצעה בקשת חיקור-דין, תעביר הרשות השיפוטית ליועץ המשפטי לממשלת ישראל את התעודה הקובעת את דבר הביצוע.

(ב) לתעודה יצורף חשבון שכר טרחת העדים וכן חשבון ההוצאות שנגרמו אם בוצעה הבקשה בדרך מיוחדת.

(ג) לא בוצעה בקשת חיקור-דין, תחזיר הרשות השיפוטית ליועץ המשפטי לממשלת ישראל את הבקשה בצירוף תעודה המפרשת את הסיבה שמנעה בעד הביצוע.

(ד) את התעודות הנקובות בתקנות משנה (ב) או (ג) יעביר היועץ המשפטי לממשלת ישראל לרשות המבקשת.

ביצוע בקשת חיקור-דין בחוץ לארץ

27. (א) החליט בית משפט בישראל שיש לבצע במדינה בעלת האמנה פעולת חקירה משפטית או פעולה משפטית אחרת, יעביר בקשת חיקור-דין בענין זה למשרד החוץ.

(ב) משרד החוץ יעביר בקשת חיקור-דין בדרך הדיפלומטית או הקונסולרית לרשות המוסמכת של המדינה המתבקשת.

פקדון להוצאות

28. בעל הדין שלפי בקשתו החליט בית משפט שיש לבצע במדינה בעלת האמנה פעולה משפטית על ידי בקשת חיקור-דין, יפקיד — אם לא החליט בית המשפט החלטה אחרת בענין זה — בקופת בית המשפט סכום כסף, כפי שיקבע הרשם, לבטחון הוצאות אלה:

(1) הוצאות תרגומה של בקשת חיקור-הדין לשפת המדינה המתבקשת, או לשפה שהוסכם עליה בין מדינת ישראל לבין המדינה המתבקשת לענין בקשת כאלה לפי האמנה;

(2) הוצאות אימות תרגומה של בקשת חיקור-הדין במדינה המתבקשת;

(3) שכר טרחת עדים ומומחים;

(4) ההוצאות המיוחדות העלולות להיגרם על ידי ביצוע בקשת חיקור-הדין בדרך מיוחדת, אם נתבקש הדבר;

(5) ההוצאות העלולות להיגרם עקב ההזדקקות לשירותו של בעל כהונה משפטית שאינו עובד המדינה המתבקשת.

פרק רביעי: ערבון לכושר פרעון

29. תובע או מתערב, שהוא אזרח אחת המדינות בעלות האמנה ושמקום מושבו באחת מהן, לא יצווה עליו בית משפט, שופט או רשם, מחמת היותו זר או מחמת שאין לו בישראל מקום מושב או מקום מגורים, ליתן בטחון או ערבות לפרעון הוצאות משפט שנתבע עלול להוציאן ושהתובע או המתערב עלולים להתחייב בהן כלפיו במשפט.

פטור מבטחון
להוצאות משפט

481

30. החלטת של בית משפט באחת המדינות בעלות האמנה המחייבת תובע או מתערב, שהוא אזרח אחת המדינות בעלות האמנה ושמקום מושבו באחת מהן, בתשלום הוצאות משפט, תיעשה ~~החלטת~~ בת-ביצוע בישראל על ידי הרשות השיפוטית המוסמכת אם נתקיימו תנאים אלה:

ביצוע החלטת
חייב בהוצאות
משפט

~ מקיף

(1) הוגשה בקשה דרך הצינורות הדיפלומטיים לעשות את ההחלטה בת-ביצוע;

(2) לבקשה צורפו מסמכים אלה:

(א) העתק ההחלטה מאומת על ידי רשות מוסמכת של המדינה המבקשת;

(ב) אישור מאת רשות מוסמכת של המדינה המבקשת שההחלטה היא סופית;

(ג) אישור מאת בעל התפקיד הגבוה ביותר בניהול הענינים המשפטיים של המדינה המבקשת הקובע שהרשות שאישרה את סופיות ההחלטה היתה מוסמכת לכך; אך מקום שקיים הסכם בין מדינת ישראל לבין המדינה המבקשת הקובע שהאישור יינתן בדרך אחרת, או הפוטר אותה מאישור, ינהגו לפי ההסכם;

(ד) תרגומים של הפסק שבהחלטת בית המשפט, ושל המסמכים האמורים בפרטים (ב) ו-(ג), לעברית או לשפה שיוסכם עליה בין מדינת ישראל לבין המדינה המבקשת לענין עשיית החלטות בית משפט לבנות-ביצוע לפי האמנה;

(ה) התרגומים האמורים בפרט (ד) יהיו מאומתים על ידי הרשות המבקשת או על ידי מי שמוסמך לאמת תרגומים בישראל.

31. נתקבלה בקשה כאמור בתקנה 30, תועבר ליועץ המשפטי לממשלת ישראל, והוא יגיש, על דעת עצמו, בקשה לרשות השיפוטית לעשות את ההחלטה בת-ביצוע.

הנחת בקשה
לביצוע

32. (א) הוגשה בקשה כאמור בתקנה 31, תדון בה הרשות השיפוטית מבלי שתזדקק להזמנת בעלי הדין במשפט שבו ניתנה ההחלטה.

סדרי הדין

(ב) נוכחה הרשות השיפוטית שהעתק החלטת בית המשפט הוא אמיתי והיא סופית לפי חוקי הארץ בה ניתנה, ושתרגום הפסק שבהחלטה אומת כאמור בתקנה 30, תחליט לעשות את ההחלטה בת-ביצוע.

33. היועץ המשפטי לממשלת ישראל יעביר למשרד החוץ את החלטת הרשות השיפוטית העושה את ההחלטה בת-ביצוע לשם העברתה למי שלזכותו ניתנה.

העברת
ההחלטה

34. החלטת הרשות השיפוטית שניתנה כאמור בתקנה 32 לא תפגע בזכות החייב לבקש את ביטולה או לערער עליה.

זכויות החייב

35. הפעולות הקשורות בעשיית החלטת בת-ביצוע, לפי תקנות אלה, לא יהיו טעונות מס, אגרה או תשלום הוצאות כל שהן.

פטור
מהוצאות

ביצוע בחוץ
לארץ של
החלטת בית
משפט בארץ

36. רצה אורח אחת המדינות בעלות האמנה, שמקום מושבו בישראל, שהחלטת בית משפט בישראל המזכה אותו בהוצאות משפט עקב תביעה שהוגשה נגדו על ידי אורח מדינה בעלת האמנה, או עקב התערבותו של אדם כזה במשפט, תיעשה בת-ביצוע במדינה בעלת האמנה, יגיש בקשה על כך ליועץ המשפטי לממשלת ישראל.

המסמכים
שיוצרו לכקשה

37. לבקשה שהוגשה כאמור בתקנה 36 יצורפו מסמכים אלה:

- (1) העתק מאומת של החלטת בית המשפט;
- (2) אישור מאת רשם בית המשפט שנתן את ההחלטה הקובע כי ההחלטה אינה ניתנת לערעור והיא סופית, או אישור רשם בית המשפט שלפניו היו רשאים לערער על ההחלטה שלא הוגש ערעור עליה במועד שנקבע בחוק;
- (3) אישור שר המשפטים הקובע שרשם בית המשפט שנתן את האישור האמור בפסקה (2) היה מוסמך לתתו; אך אם קיים הסכם בין מדינת ישראל לבין המדינה המבקשת הקובע שהאישור יינתן בדרך אחרת או הפוטר אותה מאישור, ינהגו לפי ההסכם.
- (4) תרגומים של הפסק שבהחלטת בית המשפט ושל המסמכים האמורים בפסקאות (2) ו-(3) לשפת המדינה שעשיית ההחלטה לבת-ביצוע מבוקשת בה או לשפה שהוסכם עליה בין מדינת ישראל לבין המדינה המתבקשת לענין עשיית החלטות המשפט לבנות-ביצוע לפי האמנה;
- (5) במקום התרגומים האמורים בפסקה (4) רשאי המבקש, בהסכמת היועץ המשפטי לממשלת ישראל, להפקיד סכום כסף לבטחון הוצאות התרגום או לתת ערבות על כך;
- (6) המבקש יפקיד סכום כסף או יתן ערבות, כפי אשר יורה היועץ המשפטי לממשלת ישראל, לבטחון הוצאות אימות התרגומים האמורים בפסקאות (4) ו-(5) במדינה המתבקשת.

העברת הבקשה
למשרד החוץ

38. היועץ המשפטי לממשלת ישראל יעביר את הבקשה על נספחיה למשרד החוץ לשם העברתה דרך הצינורות הדיפלומטיים למדינה שבה מבקשים לעשות את החלטת בית המשפט בת-ביצוע.

פרק חמישי: עזרה משפטית ללא תשלום

דין זר כדיו
אורח ישראל

39. אורח מדינה בעלת האמנה שאין ידו משגת לשאת בהוצאות משפט, דינו כדיו-אורח ישראל לגבי פטור מאגרות ומהוצאות משפט, בין שיש לו מקום מושב ומקום מגורים בישראל ובין שאין לו.

אימות תעודת
עניות 55א
תשלום

40. היה מקום מושבו או מקום מגוריו של אורח מדינה בעלת האמנה המבקש עזרה משפטית ללא תשלום או פטור מאגרות ומהוצאות משפט מחמת עניות מחוץ לישראל, ודרוש שתעודת העניות או הצהרת העניות תיאמת על ידי נציג דיפלומטי או קונסולרי של ישראל, לשם שימוש בה בישראל — ייעשה האימות ללא גביית אגרות ותשלומים.

תעודות עניות
שניתנו מחוץ
לישראל

41. שופט או רשם הדן בבקשתו של אורח מדינה בעלת האמנה להרשות לו להגיש תביעה בחזקת עני או לפטור מאגרות ומהוצאות משפט, יתחשב בשיקול דעתו:
 - (1) בתעודת עניות שהוצאה או בהצהרת עניות שאושרה על ידי הרשות המוסמכת של מדינת מקום מושבו או מקום מגוריו של המבקש;
 - (2) בתעודת עניות שהוצאה או בהצהרת עניות שאושרה על ידי נציג דיפלומטי

או קונסולרי של המדינה שהמבקש הוא אזרח, כשמקום מושבו או מקום מגוריו של המבקש הוא במדינה שאינה בעלת האמנה ושאין נוהגים בה להוציא תעודות עניות ולאשר הצהרות עניות.

בקשת ידיעות
על רכושו של
המבקש מחוץ
לישראל

42. (א) שופט או רשם הדן בבקשתו של אזרח מדינה בעלת האמנה להרשות לו להגיש תביעה בחזקת עני או לפטרו מאגרות ומהוצאות משפט ומצא שמן הראוי לקבל ידיעות על רכושו של המבקש באחת המדינות בעלות האמנה — יפנה לשם זה ליועץ המשפטי לממשלת ישראל.

(ב) היועץ המשפטי לממשלת ישראל יפנה אל משרד החוץ בבקשה להשיג את הידיעות המבוקשות.

43. (א) הוכרה זכותו של אזרח מדינה בעלת האמנה לעזרה משפטית או לפטור מאגרות ומהוצאות משפט מחמת עניות במדינה בעלת האמנה, תעמוד לו זכות זאת בישראל לגבי מסירות משפטיות ובקשות חיקור-דין באותו משפט.

הנחות בישראל
לנבי משפט
שמחוץ לישראל

(ב) הזכות האמורה בתקנת משנה (א) לא תפגע בזכותה של מדינת ישראל לבקש מהרשות המבקשת את החזרת ההוצאות שנגרמו עקב ההזדקקות לדרך מיוחדת במסירת מסמך או בבקשת חיקור-דין.

44. (א) ביקש אזרח ישראל או אזרח מדינה בעלת האמנה, שמקום מושבו או מקום מגוריו בישראל, להגיש תביעה משפטית או להתייצב במשפט שהוגש נגדו או להתערב במשפט, במדינה בעלת האמנה, ואין ידו משגת לשאת בהוצאות המשפט, יגיש בקשה לתעודת עניות ליועץ המשפטי לממשלת ישראל.

בקשה לתעודת
עניות בישראל

(ב) לבקשה תצורף הצהרה בשבועה מאת המבקש בה יפרש את מקורות פרנסתו ואת הכנסותיו תוך שנת הכספים שחלפה, ידיעות על מהות המשפט, וכן כל ידיעה או נסיבה אחרת העלולה להוות סיוע לבקשה.

45. (א) שוכנע היועץ המשפטי לממשלת ישראל שידו של המבקש כאמור בתקנה 44 אינה משגת לשאת בהוצאות המשפט ושיש מקום להגיש את המשפט, להתייצב בו או להתערב בו, יוציא תעודת עניות המאשרת שהמבקש זכאי לעזרה משפטית ללא תשלום.

מתן תעודת
עניות

(ב) כל אישורים ואימותים לגבי תעודת עניות כאמור בתקנת משנה (א) יינתנו ללא גביית אגרות ותשלומים.

46. לתקנות אלה ייקרא „תקנות לביצוע אמנת האג (הפרוצדורה האזרחית), תשי״ד—1954”.

השם

תוספת

(תקנה 1)

א/א, איטליה, ארצות השפלה, בלגיה, דנמרק, הונגריה, יוגוסלביה, ישראל, לזכסמבורג, נורבגיה, פולין, פורטוגל, פינלנד, צ'כוסלובקיה, רומניה, שוודיה, שווייץ.

מא' 558

כ' בשבט תשי״ד (24 בינואר 1954)

פנחס רוזן

(חמ"א/9)

שר המשפטים

פקודת המכס

תקנות המכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 230 לפקודת המכס¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948², אני מתקין תקנות אלה:

תיקון
תקנה 6

1. בתקנה 6 לתקנות המכס (להלן — התקנות) —

(1) בפסקה (1) אחרי „באניות” יוסף „(לרבות טעינת חבורות או פריקת מטען מדוברות כשפעולות טעינת אניה או פריקת מטענה מבוצעות באמצעות)”.
(2) אחרי פסקה (1) תיוסף פסקה זו:

„(א1) בעד שירות בקשר לטעינת אניה ופריקת מטענה כשפעולות אלה מבוצעות בבתי-אחת
4 ל"י.”

(3) בפסקה (3), במקום „1.700 ל"י” יבוא „2 ל"י”.

(4) בפסקה (4), במקום „4.200 ל"י” יבוא „5 ל"י”.

(5) בפסקה (5), במקום „2.800 ל"י” יבוא „4 ל"י”.

(6) אחרי פסקה (5) תיוסף פסקה זו:

„(6) בעד שירות בקשר להעלאת נוסעים לאניה ולהורדתם, ובלבד שמספר הפקידים ייקבע על ידי גובה המכס שהחלטתו תהיה סופית, לכל פקיד
1.500 ל"י.”

תיקון
תקנה 17

2. בתקנה 17 לתקנות, בתקנת משנה (1), אחרי „ובימי פגרא ציבוריים” יוסף „או מחוץ לשעות העבודה שנקבעו על פי תקנות אלה”.

תיקון
תקנה 25

3. בתקנה 25 לתקנות, אחרי „בכל בית סחורה” יוסף „על ידי בעל הרשיון”.

החלפת
תקנה 27

4. במקום תקנה 27 לתקנות, תבוא תקנה זו:

„אגרת רשיון 27. אגרת רשיון שנתי שישלם בעל הרשיון תהיה:

(1) אם לא ניתן רשיון לאותו בית סחורה בשנה הקודמת —

בעד בית סחורה כללי 5000 ל"י;

בעד בית סחורה פרטי 2000 ל"י;

(2) אם ניתן רשיון לאותו בית סחורה בשנה הקודמת —

בעד בית סחורה כללי 1000 ל"י;

בעד בית סחורה פרטי 600 ל"י.”

השם

5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המכס (תיקון), תשי"ד-1954”.

כ"ד בשבט תשי"ד (28 בינואר 1954)

(חם) (1/מכ)

לוי אשכול

שר האוצר

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק מ"ב, עמ' 493.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 1678; ע"ר 1948, תוס' 2 מס' 1256, עמ' 223; ע"ר תש"ט, תוס' ב' מס' 42, עמ' 123; ק"ת תשי"א, עמ' 759; ק"ת 263, תשי"ב, עמ' 769; ק"ת 813, תשי"ג, עמ' 258.

פקודת המסים (גביה)

תקנות בדבר טפסים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 13 לפקודת המסים (גביה)¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4 לתקנות המסים (גביה)³ (להלן — התקנות) —
 - (1) בתקנת משנה (1), במקום „בטופס א" יבוא „בטופס א' או בטופס א' א"י.
 - (2) בתקנת משנה (2), במקום „בטופס ב" יבוא „בטופס ב' או בטופס ב' ב"י.
2. בתקנה 6 לתקנות, בפסקה (ד), אחרי המלה „ההחזקה" תיווסף המלה „ההובלה".
3. בתוספת לתקנות —
 - (1) אחרי טופס א' ייווסף טופס זה:

„טופס א'א"

תיקון
תקנה 4

תיקון
תקנה 6

תיקון
התוספת

פקודת המסים (גביה)

דרישה על פי סעיף 4

לכבוד.....

סה"כ		קנס/ריבית או תוספת פיגור		הסכום		פרטי המס
פר'	ש"י	פר'	ש"י	פר'	ש"י	

עליך לשלם מיד את הסכום הנ"ל בהמחאה או בהמחאת דואר למפקח המחוזי של האוצר או במזומנים לקופות אנף הגביה.

אם לא תשלם את הסכום הנ"ל יבוצעו נגדך הוראות הפקודה בדבר תפיסת הרכוש ומכירתו וכן בדבר הטלת עיקול על משכורת או חובות המגיעים לך.

(חתימה)

פקיד המחוז

מחוז:.....

ה ע ר ה: דרישה זו יראוה כאילו נמסרה כהלכה, אם שמוה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגיל של החייב במס. נא להמציא את הדרישה בעת התשלום.

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ו, עמ' 1374.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2804.

(2) אחרי טופס ב' יוסף טופס זה :

„טופס ב'ב

פקודת המסים (גביה)

כתב הרשאה להיכנס לבנין ולתפוס מטלטלים

ניתן על פי סעיף 4 (1)

שם החייב במס :

.....
.....
.....

סח"כ		קנס/רביית או תוספת פיגור		הסכום		פרטי המס
פר'	ס"י	פר'	ס"י	פר'	ס"י	

אל :

גובה המסים בנפת.....או אל כל גובה מסים אחר במחוז.....

בתוקף סמכויותי לפי פקודת המסים (גביה), הנני מצווה לאמור :

עליך לדרוש מאת האנשים ששמותיהם נקובים בטופס זה את הפרעון המיידי של הסכומים המגיעים מהם על חשבון המסים כמפורט בלוח דלעיל ; ואם לא ישולמו המסים האלה, הנך מורשה לגבות את המס המגיע בדרך של תפיסת המטלטלים של החייבים במס. בהתאם להוראות הפקודה תחזיק רכוש זה בידך במשך שני ימים ואחר כך תמכרהו במכירה פומבית ואם יש בו סחורות העלולות להתקלקל, הנך מורשה בזה למכרן ללא דיחוי.

(החתימה)

פקיד המחוז

מחוז.....

ניתן בחתימת ידי

(3) במקום טופס ז' יבוא טופס זה :

„טופס ז'

פקודת המסים (גביה)

צו לעיקול שכר דירה או חובות

ניתן על פי סעיף 7

לכבוד.....

.....

.....

הואיל ומר/מרת.....מ".....לא שילם/שילמה

את הסכום של.....ל"י על חשבון מסים המגיעים ממנו/ממנה כפי שפורט בדרישה

לתשלום מסים מס'.....שנשלחה לו/לה ביום.....הנך נדרש/נדרשת
 בזה לשלוח לי חשבון שכר דירה/חובות המגיעים ממך לסרבון/לסרבנית האמור/ה. אני מעקל
 בזה את שכר הדירה/החובות המגיעים ממך לסרבון/לסרבנית ומצווה עליך לשלםם לאגף
 הגביה של האוצר בנפת.....עד שיסולק סכום החוב או עד שיבוטל צו זה. אם
 תשלם מיד את הסכום של.....בטל צו זה.

(החתימה)

מושל המחוז

מחוז....."

4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המסים (גביה) (תיקון), תשי"ד—1954".

השם

י"ז בשבט תשי"ד (21 בינואר 1954)

לוי אשכול

(חם (1) מ/1)

שר האוצר

פקודת המדידות

תקנות בדבר רשיונות מודדים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 לפקודת המדידות¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת
 סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקינה תקנות אלה:

1. במקום תקנה 3 לתקנות המודדים, 1938³ (להלן — התקנות המקוריות), תבוא תקנה
 זו:

החלפת
 תקנה 8

3. לא ימליץ המנהל על מתן רשיון, אלא אם המבקש הוא בן עשרים
 ושלוש ונתקיימו בו אחד מאלה:

תנאים
 למתן רשיון

(1) הוסמך על ידי הטכניון העברי בחיפה כמהנדס מדידה ועבד
 לפחות שנתיים מתוך חמש השנים שקדמו לתאריך הגשת הבקשה —
 כמודד מתאמן במחלקת המדידות של משרד העבודה או אצל מודד
 מוסמך והיה רשום כמתאמן בפנקס המתאמנים המתנהל על ידי
 המנהל, או

(2) הוסמך כמודד מדופלם על ידי בית הספר הגבוה למדידות
 שליד מחלקת המדידות של משרד העבודה או על ידי בית הספר
 הגבוה למדידות בחוץ לארץ המוכר על ידי שר העבודה והיה מודד
 מתאמן במשך התקופה האמורה בתקנה 4 ולאחר מכן עמד בבחינות
 כאמור בתקנה 5.

2. במקום תקנה 4 לתקנות המקוריות תבוא תקנה זו:

החלפת
 תקנה 4

4. לענין תקנה 3 (2) תהיה תקופת ההתאמנות:

תקופת
 ההתאמנות

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ו, עמ' 1368.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ע"ר 1938, חוס' 2 מס' 803, עמ' 812; ק"ח 67, תש"י, עמ' 495.

- (1) שלוש שנים מתוך חמש שנים שקדמו לתאריך הבחינות ;
 (2) שנה מתוך שלוש שנים שקדמו לתאריך הבחינות, אם המתאמן הוא מוסמך בית ספר גבוה למודדים בחוץ לארץ ובעל נסיון של עשר שנות עבודה מעשית במדידה."

החלפת
תקנה 5

3. במקום תקנה 5 לתקנות המקוריות תבוא תקנה זו :

- הבחינות. 5. (א) הבחינות יתקיימו אחת לשנה, לפי תכנית ובתאריך שייקבעו על ידי המנהל והנבחן ייבחן בהן בידיעותיו המעשיות במקצוע המדידה.
 (ב) הודעה על תאריך הבחינות ועל המועד האחרון להגשת בקשה להיבחן תפורסם ברשומות והמנהל ימציא לכל דורש את תכנית הבחינות שלושה חדשים לפחות לפני תאריך הבחינות.
 (ג) לא יורשה אדם לגשת לבחינות אלא אם שילם אגרת בחינה בסך של 20 ל"י."

תיקון תקנה 6

1391, תש"ד, 10/10/54

הוראות מעבר

4. בתקנה 6 לתקנות המקוריות, בתקנת משנה (ב), במקום "שתי לירות" יבוא "חמש לירות".

5. (א) עמד אדם בשנת 1954 לבחינות בהלכה ובמעשה אליהן הורשה על ידי המנהל לגשת על סמך תעודות שיש בהן, לדעת המנהל, ראיה מספקת כי עבד, במקצוע המדידה עשרים שנה לפחות, רשאי המנהל להמליץ לתת לו רשיון.
 (ב) הבחינות כאמור בתקנת משנה (א) יקוימו לפי תכנית ובתאריך שייקבעו על ידי המנהל.

(ג) הוראות תקנה 5 (ב) ו-(ג) לתקנות המקוריות יחולו על הבחינות לפי תקנה זו.

6. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מודדים (תיקון), תשי"ד—1954".

השם

כ"ב בשבט תשי"ד (26 בינואר 1954)

(חמ"ס/4)

גולדה מאיר סגן

שרת העבודה

כאמ"ס: 210, תש"ד, 10/10/54

פקודת הדיג, 1937

תקנות בדבר דיג דגי לבנונים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9 לפקודת הדיג, 1937, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה :

תיקון
תקנה 5

1. בתקנה 5, לתקנות הדיג, 1937¹ (להלן — התקנות), בתקנת משנה (4) —

- (1) בפסקה (i) במקום, "רשתות חרם (ג'רף) ורשתות טבעות" יבוא "רשתות גריפה ורשתות טבעת לאמנונים, לשפמונים ולביניות";
 (2) פסקה (ii) — בטלה.

¹ ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 667, עמ' 137.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ע"ר 1937, תוס' 2 מס' 669, עמ' 86 ; ע"ר 1941, תוס' 2 מס' 1138, עמ' 1376 ; ק"ח 15, תש"ט, עמ' 193 ; ק"ח 408, תשי"ד, עמ' 210.

(3) הפסקאות (III), (IV), ו-(V) יסומנו כפסקאות (II), (III) ו-(IV).

2. אחרי תקנה 5 לתקנות תיווסף תקנה זו:

הוספת
תקנה 5א

5א. לא ישתמש אדם ברשת גריפה או ברשת טבעת לדיג לבנונים במע-
רשתות גריפה
וטבעת
לדיג לבנונים
רכת מימי הירדן, אלא אם —

(1) גדלו של החלק המרכזי של הרשת שליד חבל הפקקים הוא
לפחות 15 מטר × 10 מטר (להלן — מסננת) ומידות עיני הרשת הן:
(א) במסננת — 14 מ"מ לפחות מקשר לקשר;

(ב) בחלקים האחרים — 10 מ"מ לפחות מקשר לקשר;
(2) סינון מהרשת בעזרת המסננת, לפני העלאת השלל מהמים.
את דגי הלבנונים שהחזקתם אסורה לפי תקנה 6.

3. בתוספת לתקנות, בסופה, יווספו מלים אלה:
"דג לבנון — 12 ס"מ."

תיקון
התוספת

4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הדיג (תיקון מס' 2), תשי"ד—1954".

חשם

כ"ד בשבט תשי"ד (28 בינואר 1954)

פרץ נפתלי
שר החקלאות

(חם) (7) ד/2

פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937

החלטה בדבר הגדלת מסי מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, החליטה
הכנסת לאשר את צו תעריף המכס והפטור (מס' 5), תשי"ד—1953, שפורסם בקובץ התקנות
409, תשי"ד, עמ' 225.

נתקבלה בכנסת ביום ל' בשבט תשי"ד (3 בפברואר 1954)

בנימין מ"ן
סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ס, עמ' 154.

פקודת הפרוצדורה הפלילית (מאסר וחיפושים)

צו בדבר הענקת סמכויות לשומרי נמל חיפה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 (3) לפקודת הפרוצדורה הפלילית (מאסר וחיפושים)¹
(להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948,²
אני מצווה לאמור:

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק ל"ג, עמ' 431.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

„שומר” — אדם שמנהל נמל חיפה, או מי שהוסמך על ידיו לכך, מינהו להיות שומר, ושיש בידו תעודה, חתומה ביד אחד מהם, המעידה עליו שנתמנה להיות שומר כאמור.

הענקת
סמכויות
לשומרים
השם

2. הסמכויות המסורות לשומר על פי סעיף 3 (1) ו-(2) לפקודה, יהיו נתונות גם לשומר.

3. לצו זה ייקרא „צו הענקת סמכויות מאסר לשומרי נמל חיפה, תשי”ד—1954”.

כ”ט בשבט תשי”ד (2 בפברואר 1954)

(חמ(15)ס(1/5))

פנחס רוזן

שר המשפטים

חוק מס מסוייג ומס מותרות, תשי”ב—1952

צו לקביעת סחורות טעונות מס ושיעורי המס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לחוק מס מסוייג ומס מותרות, תשי”ב—1952,¹ אני מצווה לאמור:

תיקון
סעיף 1

1. בסעיף 1 לצו מס מסוייג ומס מותרות (סחורות טעונות מס), תשי”ג—1952,² בסעיף קטן (א) —

(1) במקום פסקה (28) תבוא פסקה זו:

„(28) מלבושים מכונתה שלא פורטו בפרט 2 של התוספת 3 (למעט מלבושי טריקו);”

(2) במקום פסקה (61) תבוא פסקה זו:

„(61) מכונות תפירה ביתיות וחלקיהן;”

(3) אחרי פסקה (90) יווספו פסקאות אלו:

„(91) מלבושי כותנה מטריקו;

(92) כסאות מעץ אקליפטוס שמושבם קלוע קש ושמחיר היחידה לצרכן

אינו עולה על 2.500 ל”י;

(93) שרפרפים מעץ אקליפטוס שמושבם קלוע קש ושמחיר היחידה לצרכן

אינו עולה על 1.250 ל”י;

(94) שטיחים ומרבדים המיוצרים בשלמותם מפסולת כותנה.”

תחילת תוקף

2. תקפו של צו זה הוא מיום ה’ באדר א’ תשי”ד (8 בפברואר 1954).

השם

3. לצו זה ייקרא „צו מס מסוייג ומס מותרות (סחורות טעונות מס) (תיקון מס’ 3), תשי”ד—1954”.

כ”ח בשבט תשי”ד (1 בפברואר 1954)

(חמ(1)מ/מ(5))

לוי אשכול

שר האוצר

¹ ס”ח 110, תשי”ב, עמ’ 344.

² ס”ח 301, תשי”ג, עמ’ 34; ק”ח 416, תשי”ד, עמ’ 315.

³ ק”ח 149, תשי”א, עמ’ 606.

חוק מס מסוייג ומס מותרות, תשי"ב—1952

צו בדבר הטלת מס על מלאי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק מס מסוייג ומס מותרות, תשי"ב—1952, אני מצווה לאמור:

1. המס יוטל על החזקת מלאי של הסחורות המפורטות להלן כשהוא מוחזק בידי סוחר לצרכי עסקו:

הטלת מס
על מלאי

(1) דודי אמבטיה ודודי מקלחת שאינם מופעלים בחשמל או בגז, למעט מערכות ברזים;

(2) קומפלטים וחלקי קומפלטים למקלחות, למעט מערכות ברזים;

(3) תנורים (בסיסים) לדודי אמבטיה וחלקיהם;

(4) מבעירים לתנורי אמבטיה וחלקיהם;

(5) מוצרי קרמיקה סניטרית, וכן כיורים ואסלות מכל חומר שהוא;

(6) אביזרי חיבור לכיורים ולאמבטיות וחלקיהם, לרבות סופפים (ונטילים) וסיפונים;

(7) מכסים ומושבבים לאסלות;

(8) מזרימים ומיתקני שטיפה (ניאגרות), חלקיהם ואביזריהם, לרבות צינורות שטיפה;

(9) צינורות של 4 אינצשים ואביזריהם לשרברבות בנין, מכל חומר שהוא.

2. תקפו של צו זה הוא מיום ה' באדר א' תשי"ד (8 בפברואר 1954).

תחילת תוקף

3. לצו זה ייקרא "צו מס מסוייג ומס מותרות (הטלת מס על מלאי), תשי"ד—1954".

השם

כ"ח בשבט תשי"ד (1 בפברואר 1954)

(חמ(1)מ/ממ/5)

לוי אשכול

שר האוצר

¹ ס"ח 110, תשי"ב, עמ' 344.

כאמ; חמ"ח, 1056

פקודת הפיקוח על המזונות, 1942

צו בדבר חמאת יבוא

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לפקודת הפיקוח על המזונות, 1942, אני מצווה לאמור:

1. (א) לא יערבב אדם לשם מכירה חמאת יבוא בחמאה מקומית או בחומר אחר (להלן — חמאה מעורבת), לא יחזיק למכירה חמאה מעורבת, לא יעביר לאחר, בכל דרך מדרכי ההעברה, לא את הבעלות ולא את החזקה עליה, לא יקבלה לשם מכירה כאמור, ולא יציע להעבירה או לקבלה כאמור.

ערכוב,
סחר ואריזה

¹ ע"ר 1942, תוס' 1 מס' 1178, עמ' 3.

(ב) לא יארוז אדם חמאת יבוא לשם מכירה אלא לפי היתר בכתב מאת המפקח ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ג) מי שמחזיק חמאה מעורבת במקום עסקו או מי שברשותו נמצאת חמאה מעורבת בכמויות ובנסיבות בלתי מצויות בצריכה עצמית, רואים אותו כמחזיק אותה למכירה, בלתי אם הוכיח את ההיפך.

2. האמור בצו זה אינו בא למעט מכוחו של כל חוק אחר.

3. צו הפיקוח על המזונות (חמאת יבוא), תשי"ד—1953, שפורסם בעתונים „הארץ” ו„דבר” מיום י"ז בטבת תשי"ד (23 בדצמבר 1953) — בטל.

4. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על המזונות (חמאת יבוא), תשי"ד—1954”.

ח' בשבט תשי"ד (12 בינואר 1954)
(חמ(16)מ/7)

אבינעם הלוי
המפקח על המזונות

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 570

בתוקף הסמכויות של שר האוצר לפי סעיף 9(1) (ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויותי, אני מצווה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 54 מיום 25 במרס 1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1183 מיום 2 באפריל 1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של שמואל מנדל לייב מלודז' (מס' סידורי 49).

2. צו הקנייה מס' 90 מיום 13 במאי 1943, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1267 מיום 20 במאי 1943, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של מאיר וולף איירב מווינה (מס' סידורי 21).

3. תקפו של צו זה הוא מיום כ' בשבט תשי"ד (24 בינואר 1954).

כ' בשבט תשי"ד (24 בינואר 1954)
(חמ(1)א/ק/1)

י. קוריטשן
הממונה על רכוש האויב בפועל

¹ ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 928, עמ' 79.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה האזורית נחל שורק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת, לצו המועצות המקומיות (מועצה אזורית נחל שורק), תש"י—1950, לצד הישוב „חפץ חיים“, במקום 1 עד 9 בגוש 2239 יבוא „1, 5, 6, 7, 9, 72 (דרך) בגוש 2239“.

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (מועצה אזורית נחל שורק) (תיקון) תשי"ד—1954“.

י"ז בשבט תשי"ד (21 בינואר 1954)

(חם 8411)

ישראל רוקח

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 67, תש"י, עמ' 496.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לבני ברק בדבר היטל לצרכי סעד

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית בני ברק חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„חוק עזר לתל אביב-יפו“ — חוק עזר לתל אביב-יפו (היטל לצרכי סעד), תשי"ב—1952;
„העירייה“ — עיריית בני ברק;

„דרגה“ — הדרגה שנקבעה על פי צו ההגנה (בתי מלון), תשי"ד—1953, או על פי צו ההגנה (בתי אוכל) (מס' 2), תשי"ד—1954, וכשלא נקבעה לפי הצווים האמורים — הדרגה שתיקבע על ידי המועצה לצרכי חוק עזר זה;

„אורח“, „אכסון“, „בית אוכל“, „בעל מוסד“, „היטל“, „חשבון“, „מוסד“, „מועצה“, „מלון“, „מפקח“, „ראש העיר“ — כמשמעותם בחוק עזר לתל אביב-יפו.

¹ ע"ר 1934, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ח 284, תשי"ב, עמ' 1148.
³ ק"ח 404, תשי"ד, עמ' 173.
⁴ ק"ח 416, תשי"ד, עמ' 318.

תחולת הסעיפים
2 עד 4 לחוק עזר
לחל אביביפו

1א. הסעיפים 2 עד 4 לחוק עזר לתל אביביפו כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו הסעיפים 2 עד 4 גם לחוק עזר זה ובלבד שהביטויים "תוספת ראשונה" ו"תוספת שניה" יתייחסו לתוספת ראשונה ותוספת שניה לחוק עזר זה.

חשבונות

5. (א) בעל מוסד המגיש לאורחים חשבונות בכתב, יציין בכל חשבון את סכום ההיטל המגיע בקשר לאותו חשבון. ראש העיר רשאי לקבוע את צורת החשבון ומשנקבעה — היא תחייב את בעל המוסד.

(ב) בעל מוסד שאינו מגיש לאורחים חשבונות בכתב, ישלם למועצה את ההיטל לפי תשלומי האורחים כרשום בספרי החשבונות של המוסד. ראש העיר רשאי לקבוע את צורת ספרי החשבונות ומשנקבעה — היא תחייב את בעל המוסד.

(ג) בעל מוסד שאינו מגיש לאורחים חשבונות בכתב ואינו מנהל ספרי חשבונות כלל או שאינו מנהלם בצורה המניחה את דעתו של ראש העיר, ישלם למועצה את ההיטל לפי תשלומי האורחים, בהתאם להערכתה של ועדת ההערכה שהוקמה על פי סעיף 6 או של ועדת הערעורים שהוקמה על פי סעיף 8.

(ד) המועצה רשאית להורות שלגבי מוסד שחלים עליו הסעיפים הקטנים (א) או (ב) תיעשה הערכה של סכום ההיטל המגיע לעיריה על פי הוראות חוק עזר זה על ידי ועדת ההערכה שתוקם על פי סעיף 6.

תחולת הסעיפים
6 עד 10 לחוק עזר
לחל אביביפו

5א. הסעיפים 6 עד 10 לחוק עזר לתל אביביפו כנוסחם ביום פרסומו ברשומות יהיו הסעיפים 6 עד 10 גם לחוק עזר זה.

סמכויות
המפקח

11. (א) מפקח רשאי להיכנס בכל עת לכל מוסד על מנת לבדוק ולבקר כל חשבון, פנקס או ספרי חשבונות הנמצאים ברשות בעל המוסד או ברשות כל אורח של אותו מוסד ולעשות כל מה מעשה הדרוש למפקח כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) בעל מוסד חייב למסור למפקח, לפי דרישתו, כל פנקס, חשבון או מסמך שברשותו או כל ידיעה הדרושה למפקח כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה; כן חייב אורח למסור למפקח כל חשבון שקיבל מבעל מוסד וכל ידיעה הדרושים כאמור.

אחריות
לגביית ההיטל

12. בעל מוסד חייב לשלם —

(1) למועצה בכל יום ראשון את כל כסף ההיטל שנגבה במוסד במשך השבוע הקודם, או

(2) למפקח בכל עת שידרוש את כל כסף ההיטל שנגבה במוסד עד שעת הדרישה.

עבירות
ועונשין

13. (א) העובר על הוראת חוק עזר זה;

(ב) העורך חשבון כוזב או בלתי נכון לאורח;

(ג) המוסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים או בלתי נכונים;

(ד) המפריע למפקח או מונע בעדו מהיכנס. למוסד בתוקף סמכותו לפי סעיף 11;

דינו — קנס — 100 ל"י.

ביטול

14. חוק עזר לבני ברק (היטל לצרכי סעד), תשי"א—1951 — בטל.

השם

15. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לבני ברק (היטל לצרכי סעד), תשי"ד—1954".

¹ ק"ח 104, תשי"א, עמ' 1485.

תוספת ראשונה

(סעיף 2)

1. שיעור ההיטל על אוכל או משקה בבית אוכל או על אכסון, אוכל או משקה במלון הוא 5% מסכום שלמעלה מ־25 פרוטה.
2. בחישוב שיעור ההיטל לא יובא בחשבון כל פרוטרוט של עשור שהוא למטה מ־5 פרוטות; פרוטרוט שהוא למעלה מ־5 פרוטות ועד 10 פרוטות, יחושב כ־10 פרוטות.

תוספת שנייה

(סעיף 4)

הודעה היטל לצרכי מעד

כל אורח בבית אוכל או במלון נדרש לשלם לטובת מועצת עיריית בני ברק, לפי חוק עזר לבני ברק (היטל לצרכי מעד), תשי"ד—1954, היטל בשיעור שנקבע בתוספת הראשונה לחוק העזר האמור ואם לא יעשה כן ייאשם בעבירה.

יצחק גרשטנקורן

ראש עיריית בני ברק

נתאשר.

י' בשבט תשי"ד (14 בינואר 1954)

(חמ: 86202)

ישראל רוקח

שר הפנים

תיקון טעות דפוס

בצו תעריף המכס והפטור (מס' 11), תשי"ד—1954, שנתפרסם בקובץ התקנות 421, תשי"ד, עמ' 398, יש לתקן טעויות אלה:

1. בסעיף 1 (ב) (4) במקום „ולא יינתן על חפצים” צ”ל „ולא יינתן אלא על חפצים”;
2. בסעיף 1 (ד) (5) במקום „ולא חפצים” צ”ל „ולא יינתן אלא על חפצים”.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).